

SİRKÜLER
Sayı: 2009/102

İstanbul, 14.07.2009
Ref: 4/102

Konu:

“VARLIK BARIŞI KANUNU”NDAN YARARLANMA SÜRESİNİ UZATAN VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİKLER YAPAN 5917 SAYILI KANUN YAYINLANMIŞTIR

10.07.2009 tarih ve 27284 sayılı Resmi Gazete’de yayınlanan “5917 Sayılı Bütçe Kanunlarında Yer Alan Bazı Hükümlerin İlgili Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelere Eklenmesi İle Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun” ile; 213 sayılı Vergi Usul Kanunu’nda, 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu’nda, 5811 sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanunda ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde değişiklikler yapılmıştır.

5917 sayılı Kanun ile yapılan değişikliklerden özellikle önem arz eden ise “**5811 sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanun**”da yapılan değişikliklerdir. Kamuoyunda “**Varlık Barışı**” olarak adlandırılan bu kanundan yararlanma süreleri uzatılmıştır. Değişiklikler 5917 sayılı Kanunun 44, 45 ve 46’ncı maddelerinde yer almaktadır.

Özetle;

- **01.06.2009** tarihi itibariyle Türkiye’de sahip olunan ama kanuni defter kayıtlarına intikal ettirilmemiş olan ya da **01.06.2009** tarihi itibariyle yurt dışında sahip olunan varlıkların 5811 sayılı Kanuna uygun bir şekilde **30.09.2009** tarihine kadar beyan edilmeleri ve hesaplanan vergilerin ödenmesi halinde 5811 sayılı kanun hükümlerinden yararlanmak mümkün olacaktır.
- **01.05.2009 – 31.12.2009** tarihleri arasında oluşan ve yurt dışı kaynaklı;
 - İştirak hissesi satış kazançlarının,
 - İştirak kazançlarının,
 - Ticari kazançların

28.02.2010 tarihine kadar Türkiye’ye getirilmesi kaydıyla bu kazançlar gelir ve kurumlar vergisinden müstesna olacaktır.

- Ayrıca yurt dışındaki kurumların **01.11.2009 – 31.12.2009** tarihleri arasında tasfiyesinden doğan kazançların **31.12.2009** tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmesi kaydıyla bu kazançlar da gelir ve kurumlar vergisinden müstesna tutulacaktır.

5811 sayılı Kanunun 3 ve 4'üncü maddelerinde değişiklikler yapılmış ve ayrıca kanuna 2 adet geçici madde eklenmiştir. Değişiklikler sonrası ilgili maddeler aşağıdaki gibidir:

Değişiklik öncesi madde metni:

Değişiklik sonrası madde metni:

Madde 3: Uygulama esasları	Madde 3: Uygulama esasları
<p>(1) Gerçek veya tüzel kişilerce, 01.10.2008 tarihi itibarıyla sahip olunan ve yurt dışında bulunan; para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile varlığı kanaat verici bir belgeyle ispat edilen taşınmazlar, bu Kanunun yayımlandığı ayı izleyen üçüncü ayın sonuna kadar Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle banka veya aracı kuruma bildirilir ya da vergi dairelerine beyan edilir. Bu kıymetler, 213 sayılı Kanun uyarınca defter tutan mükellefler tarafından beyan tarihi itibarıyla kanuni defterlere kaydedilebilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu Kanun hükümleri uyarınca kanuni defterlerine kaydettikleri kıymetler için pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur, sermayeye ilave dışında başka bir amaçla kullanılamaz, işletmenin tasfiye edilmesi halinde ise vergilendirilmez. Serbest meslek kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz.</p> <p>(2) Gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sahip olunan ve Türkiye'de bulunan ancak 01.10.2008 tarihi itibarıyla kanuni defter kayıtlarında işletmenin özkaynakları arasında yer almayan para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taşınmazlar, bu Kanunun yayımlandığı ayı izleyen üçüncü ayın sonuna kadar Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle vergi dairelerine beyan edilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu Kanun hükümlerine göre 213 sayılı Kanun uyarınca kanuni defterlerine, taşınmazlar dışındaki varlıklarını banka ve aracı kurumlardaki hesaplara yatırmak suretiyle kaydederek pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur ve beyan tarihinden itibaren altı ay içinde sermayeye ilave olunur. Serbest meslek kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz</p>	<p>(1) Gerçek veya tüzel kişilerce, 01.06.2009 tarihi itibarıyla sahip olunan ve yurt dışında bulunan; para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile varlığı kanaat verici bir belgeyle ispat edilen taşınmazlar, 30.09.2009 tarihine kadar Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle banka veya aracı kuruma bildirilir ya da vergi dairelerine beyan edilir. Bu kıymetler, 213 sayılı Kanun uyarınca defter tutan mükellefler tarafından beyan tarihi itibarıyla kanuni defterlere kaydedilebilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu Kanun hükümleri uyarınca kanuni defterlerine kaydettikleri kıymetler için pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur, sermayeye ilave dışında başka bir amaçla kullanılamaz, işletmenin tasfiye edilmesi halinde ise vergilendirilmez. Serbest meslek kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz.</p> <p>(2) Gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sahip olunan ve Türkiye'de bulunan ancak 01.06.2009 tarihi itibarıyla kanuni defter kayıtlarında işletmenin özkaynakları arasında yer almayan para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taşınmazlar, 30.09.2009 tarihine kadar Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle vergi dairelerine beyan edilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu Kanun hükümlerine göre 213 sayılı Kanun uyarınca kanuni defterlerine, taşınmazlar dışındaki varlıklarını banka ve aracı kurumlardaki hesaplara yatırmak suretiyle kaydederek pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur ve beyan tarihinden itibaren altı ay içinde sermayeye ilave olunur. Serbest meslek kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate</p>

konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Defter tutma yükümlülüğü bulunmayan gelir vergisi mükellefleri, taşınmazlar dışındaki varlıklarına ait tutarları banka ve aracı kurumlardaki hesaplara yatırılırlar, bunlar için ayrıca diğer şartlar aranmaz.

(3) Vergi dairelerine birinci fıkraya göre beyan edilen varlıkların değeri üzerinden % 2, ikinci fıkraya göre beyan edilen varlıkların değeri üzerinden % 5 oranında vergi tarhedilir ve bu vergi, tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenir. Bu fıkraya ve dördüncü fıkraya göre ödenen vergi, hiçbir suretle gider yazılamaz ve başka bir vergiden mahsup edilemez.

(4) Banka ve aracı kurumlar, kendilerine bildirilen varlıklara ilişkin olarak % 2 oranında hesapladıkları vergiyi, bildirim izleyen ayın onbeşinci günü akşamına kadar vergi sorumlusu sıfatıyla bir beyanname ile bağlı bulunduğu vergi dairesine beyan eder ve aynı sürede öderler.

(5) Birinci ve ikinci fıkralar kapsamında bildirilen veya beyan edilen varlıklar nedeniyle 01.01.2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin hiçbir suretle vergi incelemesi ve vergi tarhiyatı yapılmaz. Ancak, diğer nedenlerle bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra başlayan 01.01.2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin vergi incelemeleri sonucu gelir, kurumlar ve katma değer vergisi yönünden tespit edilen matrah farkından, **bu Kanun kapsamında beyan edilen tutarlar mahsup edilerek tarhiyat yapılır.**

(6) Beyan edilen varlıklarla ilgili olarak 213 sayılı Kanunun amortismanlara ilişkin hükümleri uygulanmaz. Bu varlıkların elden çıkarılmasından doğan zararlar, gelir veya kurumlar vergisi uygulaması bakımından gider veya indirim olarak kabul edilmez.

(7) Birinci fıkra uyarınca bildirildiği veya beyan edildiği halde, 01.10.2008 tarihi itibarıyla yurt dışında bulunduğu kanaat verici belge ile tevsik edilemeyen ve bildirim veya beyanın yapıldığı tarihten itibaren bir ay içinde Türkiye'ye getirilmeyen veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer

alınmaz. Defter tutma yükümlülüğü bulunmayan gelir vergisi mükellefleri, taşınmazlar dışındaki varlıklarına ait tutarları banka ve aracı kurumlardaki hesaplara yatırılırlar, bunlar için ayrıca diğer şartlar aranmaz.

(3) Vergi dairelerine birinci fıkraya göre beyan edilen varlıkların değeri üzerinden % 2, ikinci fıkraya göre beyan edilen varlıkların değeri üzerinden % 5 oranında vergi tarhedilir ve bu vergi, tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenir. Bu fıkraya ve dördüncü fıkraya göre ödenen vergi, hiçbir suretle gider yazılamaz ve başka bir vergiden mahsup edilemez.

(4) Banka ve aracı kurumlar, kendilerine bildirilen varlıklara ilişkin olarak % 2 oranında hesapladıkları vergiyi, bildirim izleyen ayın onbeşinci günü akşamına kadar vergi sorumlusu sıfatıyla bir beyanname ile bağlı bulunduğu vergi dairesine beyan eder ve aynı sürede öderler.

(5) Birinci ve ikinci fıkralar kapsamında bildirilen veya beyan edilen varlıklar nedeniyle 01.01.2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin hiçbir suretle vergi incelemesi ve vergi tarhiyatı yapılmaz. Ancak, diğer nedenlerle bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra başlayan 01.01.2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin vergi incelemeleri sonucu gelir, kurumlar ve katma değer vergisi yönünden tespit edilen matrah farkından, **bu Kanun kapsamında beyan edilen tutarlar, bu tutarlara ilişkin tarh edilen verginin vadesinde ödenmesi koşuluyla mahsup edilerek tarhiyat yapılır. İndirimi reddedilen katma değer vergisine ilişkin mahsup edilecek matrah tutarı, indirimi reddedilen vergiye esas teşkil eden bedeldir. Şu kadar ki, indirimi reddedilen vergiye ilişkin bedelin tespit edilememesi halinde mahsup edilecek matrah tutarı, %18 KDV oranı dikkate alınarak hesaplanır.**

(6) Beyan edilen varlıklarla ilgili olarak 213 sayılı Kanunun amortismanlara ilişkin hükümleri uygulanmaz. Bu varlıkların elden çıkarılmasından doğan zararlar, gelir veya kurumlar vergisi uygulaması bakımından gider veya indirim olarak kabul edilmez.

(7) Birinci fıkra uyarınca bildirildiği veya

<p>edilmeyen para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları dolayısıyla veya ikinci fıkra uyarınca beyanda bulunulduğu halde bilanço esasına göre defter tutmayan mükelleflerce söz konusu varlıklara ilişkin tutarların banka ve aracı kurumlara yatırılmaması, bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce ise süresi içinde sermaye artırımında bulunulmaması hallerinde beşinci fıkra hükmünden yararlanılamaz.</p> <p>(8) İlgili kurum ve kuruluşlar, gerçek ve tüzel kişilerin bu madde uyarınca yapılacak işlemlere ilişkin taleplerini yerine getirmeye mecburdurlar.</p>	<p>beyan edildiği halde, 01.06.2009 tarihi itibarıyla yurt dışında bulunduğu kanaat verici belge ile tevsik edilemeyen ve bildirim veya beyanın yapıldığı tarihten itibaren bir ay içinde Türkiye'ye getirilmeyen veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer edilmeyen para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları dolayısıyla veya ikinci fıkra uyarınca beyanda bulunulduğu halde bilanço esasına göre defter tutmayan mükelleflerce söz konusu varlıklara ilişkin tutarların banka ve aracı kurumlara yatırılmaması, bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce ise süresi içinde sermaye artırımında bulunulmaması hallerinde beşinci fıkra hükmünden yararlanılamaz.</p> <p>(8) İlgili kurum ve kuruluşlar, gerçek ve tüzel kişilerin bu madde uyarınca yapılacak işlemlere ilişkin taleplerini yerine getirmeye mecburdurlar.</p>
---	---

Değişiklik öncesi madde metni:

Değişiklik sonrası madde metni:

<p>Madde 4: Düzenleme yetkisi</p> <p>(1) Bu Kanun uyarınca verilmesi gereken beyannamelerin şekil, içerik ve ekleri ile verileceği yeri ve Kanunun uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.</p>	<p>Madde 4: Düzenleme yetkisi</p> <p>(1) Kanunun 3'üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında belirtilen bildirim ve beyan sürelerini, izleyen üçüncü ayın sonuna kadar uzatmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.</p> <p>(2) Bu Kanun uyarınca verilmesi gereken beyannamelerin şekil, içerik ve ekleri ile verileceği yeri ve Kanunun uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.</p>
---	---

5811 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3 – (1) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların 1/5/2009 ile 31/12/2009 tarihleri arasında;

a) Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlara ilişkin iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları,

b) Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları,

c) Yurt dışında bulunan işyeri ve daimi temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları,

28/2/2010 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmesi kaydıyla gelir veya kurumlar vergisinden müstesnadır.

(2) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların, kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumların 1/11/2009 ile 31/12/2009 tarihleri arasında tasfiyesinden doğan kazançları, 31/12/2009 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

GEÇİCİ MADDE 4 – (1) Bu Kanunda yapılan değişiklik ve süre uzatımı sonucu beyanda bulunanlardan 19/6/2009 tarihinden önce haklarında vergi incelemelerine başlanmış olanlar, bu incelemelerle ilgili olarak Kanunun 3’üncü maddesinin beşinci fıkrası hükümlerinden yararlanamazlar.

(2) Kanunun 3’üncü maddesinde yapılan değişikliklerden önce bu Kanun hükümlerine göre yapılan bildirim ve beyanlar ile tarhiyat ve mahsuba ilişkin olarak, Kanunun değişiklik yapılmadan önceki hükümleri uygulanır. Ancak, 22/11/2008 tarihi ile 2/3/2009 tarihleri arasında yapılan bildirim veya beyanlar nedeniyle tahakkuk eden ve süresinde ödenmeyen vergilerin 30/9/2009 tarihine kadar gecikme zammıyla birlikte ödenmemesi halinde, Kanunun 3’üncü maddesinin beşinci fıkrasına göre mahsup imkanından yararlanılamaz.”

Kanuna eklenen geçici madde 3 ile, eski geçici madde 1’in uygulama süresi uzatılmış olmaktadır. Her iki düzenlemenin karşılaştırmalı hali aşağıdaki gibidir:

Eski düzenleme:

Yeni düzenleme:

Geçici Madde 1:	Geçici Madde 3:
<p>(1) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların;</p> <p>a. Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlara ilişkin iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları,</p> <p>b. Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları,</p> <p>c. Yurt dışında bulunan işyeri ve daimi temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları,</p> <p>30.04.2009 tarihine kadar elde edilenler de dahil olmak üzere, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31.05.2009 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmesi kaydıyla gelir veya kurumlar vergisinden müstesnadır.</p> <p>(2) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumların tasfiyesinden doğan kazançları, 31.10.2009 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.</p>	<p>(1) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların 1/5/2009 ile 31/12/2009 tarihleri arasında;</p> <p>a) Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlara ilişkin iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları,</p> <p>b) Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları,</p> <p>c) Yurt dışında bulunan işyeri ve daimi temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları,</p> <p>28/2/2010 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmesi kaydıyla gelir veya kurumlar vergisinden müstesnadır.</p> <p>(2) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların, kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumların 1/11/2009 ile 31/12/2009 tarihleri arasında tasfiyesinden doğan kazançları, 31/12/2009 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.</p>

**DENGE DENETİM YEMİNLİ
MALİ MÜŞAVİRLİK A.Ş**

EK:

5917 Sayılı Bütçe Kanunlarında Yer Alan Bazı Hükümlerin İlgili Kanun ve Kanun Hükümünde Kararnamelere Eklenmesi İle Bazı Kanun Ve Kanun Hükümünde Kararnamelere Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun

KANUN

**BÜTÇE KANUNLARINDA YER ALAN BAZI HÜKÜMLERİN İLGİLİ KANUN
VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERE EKLENMESİ İLE
BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN**

Kanun No. 5917**Kabul Tarihi: 25/6/2009**

MADDE 1 – 9/6/1930 tarihli ve 1700 sayılı Dahiliye Memurları Kanununun 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 2/A maddesi eklenmiştir.

“Kaymakam adaylığı yazılı sınavı, mülakatı ve atama

MADDE 2/A – Yazılı sınav; Bakanlıkça bu sınavı yapabilen kamu kurum ve kuruluşlarına, düzenlenecek protokole göre yaptırılan yarışma sınavıdır. Atama yapılacak boş kadro sayısı, atanacaklarda aranacak şartlar ile başvuruya ve sınava ilişkin hususların yer aldığı duyuru, müracaat süresinin bitiminden en az onbeş gün önce Türkiye genelinde günlük yayımlanan tirajı en yüksek beş gazetenin birinde bir defa ilan olunur, ayrıca İçişleri Bakanlığı internet sitesinde duyurulur. Yazılı sınav soruları, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi, Türkçe, Anayasa Hukuku, İdare Hukuku, Türkiye'nin İdari Yapısı, Türkiye'de Mahalli İdareler, Ekonomi, Türkiye'nin Sosyo-ekonomik Yapısı ile Türkiye'de Demokratikleşme ve İnsan Hakları konularından hazırlanır. Yazılı sınavda, yüz tam puan üzerinden yetmiş puanın altına düşülmek kaydıyla en yüksek puandan başlamak üzere, sınav ilanında belirtilen kadronun dört katı aday mülakata çağrılır. Mülakata çağrılan en son adayla aynı puanı almış bulunan diğer adaylar da, kontenjan gözetilmeksizin mülakata çağrılır.

Mülakat, adayın;

- a) Bir konuyu kavrayıp özetleme, ifade yeteneği ve muhakeme gücünün,
 - b) Temsil kabiliyeti, davranış ve tepkilerinin mesleğe uygunluğu, liyakati ile genel ve fiziki görünümünün,
 - c) Özgüveni, ikna kabiliyeti ve inandırıcılığının,
 - d) Genel yetenek ve genel kültürünün,
 - e) Çağdaş, bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının,
- puan vermek suretiyle değerlendirilmesi yöntemidir.

Mülakat komisyonu; Personel Genel Müdürünün başkanlığında İçişleri Bakanının, Bakanlık Müdürler Encümeninin Mülki İdare Amiri sınıfından olan üyeleri arasından görevlendireceği iki üyeden oluşur.

Adaylar, komisyon başkan ve üyeleri tarafından ikinci fıkranın (a) ila (e) bentlerinde yazılı özelliklerin her biri için yirmişer puan üzerinden değerlendirilir, verilen puanlar ayrı ayrı tutanağa geçirilir. Bunun dışında mülakat ile ilgili herhangi bir kayıt sistemi kullanılmaz. Başarılı sayılmak için, komisyon başkan ve üyelerinin yüz tam puan üzerinden verdikleri puanların aritmetik ortalamasının en az yetmiş olması şarttır. Mülakat sonucu; en yüksek puan alan adaydan başlamak üzere sıralama yapılarak mülakat başarı listesi hazırlanır ve bu liste mülakat komisyonu tarafından imzalanır.

Nihai başarı listesi, yazılı sınav puanı ile mülakat puanının aritmetik ortalaması tespit edilerek en yüksek puan alandan başlamak üzere hazırlanır. Bu sıralamaya tabi tutulanların nihai puanlarının eşit olması halinde, yazılı sınavda alınan puana öncelik tanınır. Yazılı sınav puanlarının da eşit olması halinde lisans diploması not ortalaması yüksek olan esas alınarak sıra belirlenir.

Nihai başarı listesindeki sıralama doğrultusunda sınav ilanında belirtilen kadro sayısı kadar adayın atama işlemleri yapılır.

Gerçeğe aykırı beyanda bulunanların sınavları geçersiz sayılarak atamaları yapılmaz, yapılmış ise iptal edilir. Bu kişiler hiçbir hak talebinde bulunamazlar.”

MADDE 2 – 1700 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin (A) fıkrasında yer alan “kaymakamlık vekâletinde ve buralardaki” ibaresinden sonra gelmek üzere “il özel idareleri ile” ibaresi ve “6 ayı geçmemek üzere kısaltmaya” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya uzatmaya” ibaresi ve aynı fıkraya aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Bu Kanunun kaymakam adaylarının yetiştirilmesi ile ilgili hükümlerinin uygulama usul ve esasları İçişleri Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 3 – 1700 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 3 – 26/10/2008 tarihinde Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezine yazılı aşaması yaptırılan sınavın mülakatı, 20/11/2008 tarihinde yazılı sınavı kazandığı ilan edilen adayların tümünün mülakata çağrılması suretiyle tamamlanır.

Bu Kanunun 3 üncü maddesinde öngörülen yönetmelik en geç altı ay içerisinde çıkarılır.”

MADDE 4 – 2/6/1934 tarihli ve 2489 sayılı Kefalet Kanununun 1 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I) ve (II) sayılı cetvellerde yer alan kamu idareleri ile bu idarelere bağlı döner sermayeli kuruluşlarda para, menkul kıymet ve ayniyatı alıp veren

ve elinde tutan; memur, sözleşmeli personel ve işçiler (geçici işçiler hariç) için müteselsil kefalet usulü kabul edilmiş ve bu maksatla tüzel kişiliği haiz Kefalet Sandığı kurulmuştur. Bu Kanundaki memur ve müstahdem ibarelerinden bu fıkrada geçen kefalet tabi personel anlaşılır.

Sandık, Maliye Bakanlığının bağlı kuruluşudur. Sandık, Bakanlıkta görevli yöneticilerden Maliye Bakanınca seçilen üç kişiden oluşan idare heyeti tarafından yönetilir. İdare heyeti üyeleri, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 34 üncü maddesi uyarınca kamu iktisadi teşebbüsleri yönetim kurulu başkanı ve üyeleri için Yüksek Planlama Kurulu tarafından belirlenen aylık ücretten aynı şekilde yararlandırılır.”

MADDE 5 – 2489 sayılı Kanununun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2 – Kefalet Sandığının sermayesi;

- a) Kefaletle bağlı görev alanların maaş veya ücretlerinden kesilen kefalet aidatından,
- b) 10 uncu maddede sayılan para cezalarından,
- c) Sandık sermayesinin işletilmesinden elde edilen kazançlardan,
- d) Kefaletle tabi personel çalıştıran kamu kurum ve kuruluşlarının gerektiğinde Sandığa yapacakları yardımlardan,

oluşur.

Kefalet aidatı; giriş aidatı ile aylık aidattan meydana gelir.

Giriş aidatı; (1500) gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunan tutardır. Giriş aidatı, ilk taksiti kefaletle bağlı görevde tam olarak alınan ilk maaş veya ücretten başlamak üzere dört eşit taksitte kesilir.

Aylık aidat; (100) gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunan tutardır. Aylık aidat, giriş aidatının tamamının kesilmesini izleyen aydan itibaren her ay maaş veya ücretten kesilir.

Kendisine dört ay aşmamak kaydıyla geçici olarak veya vekâlet suretiyle kefaletle bağlı görev verilenler, bu madde hükmüne bağlı olmayıp (1500) gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunan tutarı kefalet gösterirler. Şu kadar ki, geçici olarak veya vekâlet suretiyle tayin olunanlar kefaletle bağlı memurlardan iseler, ayrıca kefalet aranmaz. Ancak, bunlar aylık aidatı ödemeye devam ederler.”

MADDE 6 – 2489 sayılı Kanununun 5 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5 – Kefaletle tabi personelden, kefaletle tabi olmayan bir hizmete geçen veya vefat edenlerle herhangi bir nedenle kefaletli hizmetten ayrılmış olanların Sandıktan ilişkileri aşağıdaki şekilde kesilir:

a) Bunların 2 nci maddeye göre kesilmiş olan aidatları toplamından 4 üncü maddeye göre mahsup edilen tutarlar düşüldükten sonra kalanın ilk yarısı son üç yıllık faiziyle birlikte; vefat edenlerin varisleri ile emekli olanlara bir ay içinde, bunlar dışındaki nedenlerle kefaletli hizmetten ayrılmış olanlara ise izleyen yılın Mart ayı sonuna kadar geri verilir. Kefaletli hizmette üç yıldan daha az görev yapılması halinde görev süresi kadar faiz uygulanır.

b) Kalanın diğer yarısı ise üç yıl içinde tahakkuk eden şahsına ait zimmetlerle sandıktan ayrılmadan önceki sürelerle ait ve 4 üncü maddeye göre kendine düşen zararlar karşılığı olarak alıkonulur. Üç yılın sonunda varsa yukarıda yazılı zimmetler mahsup edildikten sonra kalan tutar, üç yıllık faiziyle birlikte alacaklıya iade edilir.

Sandıkça verilen faiz haddi, Sandığın son üç yıl içinde sermayesine aldığı faizlerin nispetini geçemez.

İlk yarı tutarı ödenmeden önce tekrar kefaletli hizmete geçenlere, yukarıda belirtilen ödemeler yapılmaz. Ancak, ilk yarı tutarını aldıktan sonra üç yıl içinde tekrar kefaletli hizmete geçenlerin Sandıkta kalan diğer yarı tutarı, bu hizmetleri süresince sermaye olarak bunlar hesabına Sandıkta kalır.”

MADDE 7 – 2489 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3 – 1/1/2009 tarihinden önce Sandıkla ilişkileri kesilmiş olanların aidatlarının geri verilmesinde, 5 inci maddenin değiştirilmeden önceki hükümleri uygulanır.

Bu Kanun, Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri A.Ş. Genel Müdürlüğü ve bağlı ortaklıklarında, bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla mevcut statüleri devam ettiği sürece uygulanır.”

MADDE 8 – 4/6/1937 tarihli ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun 13 üncü maddesinde belirtilen görev unvanlarına; 2 ve 3 üncü meslek derecelerine “Uçuş Kıymetlendirme Kurulu Üyesi”, 3 üncü meslek derecesine “Havacılık Müdürü” ile 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 ve 9 uncu meslek derecelerine “Pilot” unvanları eklenmiş ve anılan Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 27 – Ekli (I) sayılı listede gösterilen kadrolar, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Emniyet Genel Müdürlüğüne ait bölümüne eklenmiş, ekli (II) sayılı listede gösterilen kadrolar iptal edilerek anılan cetvelin Emniyet Genel Müdürlüğüne ait bölümünden çıkarılmıştır.”

MADDE 9 – 13/6/1945 tarihli ve 4759 sayılı İller Bankası Kanununun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19 – Genel Kurul tarafından onanan bilançoya göre ortaya çıkan safi kazancın;

- a) % 10’u adi ihtiyat akçesine,
- b) % 30’u köy sermayesi payı olarak sermaye hesabına,
- c) % 60’ı köyler ve nüfusu 10.000’in altında olan belediyelerin içmesuyu, atıksu, katı atık ve benzeri kentsel alt

yapı tesislerinin yapımının finansmanı ile köyler ve nüfusu 100.000'e kadar olan belediyelerin harita, imar planı, içmesuyu, atıksu, katı atık, kent bilgi sistemi ve benzeri kentsel altyapı projelendirme hizmetlerinin finansmanına, ayrılır.”

MADDE 10 – 2/3/1950 tarihli ve 5584 sayılı Posta Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1 – PTT İdaresi; denetlemeye ilişkin hükümleri saklı kalmak kaydıyla, 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununa tabi olmaksızın, anılan Kanun kapsamında belirtilen faaliyet konuları ile ilgili olarak bankalarla yapacağı sözleşmeler doğrultusunda bankalara destek hizmeti verebilir.”

MADDE 11 – 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2 – Düzenleyici ve denetleyici kurumlarda harcırah ödemeleri bu Kanuna göre yapılır.

Bu kurumların personellerinden mevzuatı uyarınca inceleme, ön araştırma, denetim veya soruşturma göreviyle yetkili olanların, bu görevleri nedeniyle memuriyet mahalli dışına yurt içi geçici görevlendirmelerinde 33 üncü maddenin (b) fıkrası hükümleri uygulanır.

Bu kurumların başkan ve üyeleri ile personellerinden memuriyet mahalli dışına yapılan yurt içi geçici görevlendirilmelerinde, konaklama gideri için ödedikleri ücretleri belgelendirenlere, belge bedelini aşmamak ve 33 üncü maddenin (a) fıkrasına göre müstahak oldukları gündelik tutarının, ikinci fıkra kapsamındaki görevlendirmelerde beş katını, diğerlerinde dört katını geçmemek üzere görevlendirme süresince konaklama gideri ödenir.

İkinci fıkra kapsamındaki görevlerin yerine getirilmesi sırasında kurumlarınca görev mahalli içinde taşıt aracı sağlanamaması halinde kullanılan taşıtlara ilişkin ulaşım giderleri, ilgili kurumların görüşleri alınarak Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslara göre ödenir.”

MADDE 12 – 6245 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6 – Düzenleyici ve denetleyici kurumların başkan ve üyeleri ile diğer kurum personeline, usulüne ve ilgili mevzuatına uygun olarak yapılan geçici görevlendirmelerinde 1/1/2006–27/3/2009 tarihleri arasında gündelik, konaklama ve ulaşım giderleri olarak fazla yapılan ödemeler hakkında borç çıkarılamaz, çıkarılmış olan borç tutarlarının tahsilinden vazgeçilerek borç takibi işlemine son verilir.”

MADDE 13 – 3/1/1961 tarihli ve 205 sayılı Ordu Yardımlaşma Kurumu Kanununun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18 – Kurumun gelirleri;

a) Aylık (ek gösterge dâhil), taban aylığı ve kıdem aylığı toplam tutarına, 657 sayılı Kanuna tabi en yüksek Devlet memuru aylığı (ek gösterge dâhil) brüt tutarının,

- 1) Ek göstergesi 8400 ve daha yüksek olanlar için % 240'ının,
- 2) Ek göstergesi 7600 (dâhil) - 8400 (hariç) arasında olanlar için % 200'ünün,
- 3) Ek göstergesi 6400 (dâhil) - 7600 (hariç) arasında olanlar için % 180'inin,
- 4) Ek göstergesi 4800 (dâhil) - 6400 (hariç) arasında olanlar için % 150'sinin,
- 5) Ek göstergesi 3600 (dâhil) - 4800 (hariç) arasında olanlar için % 130'unun,
- 6) Ek göstergesi 2200 (dâhil) - 3600 (hariç) arasında olanlar için % 70'inin,
- 7) Diğerlerine % 40'ının,

ilave edilmesi suretiyle bulunan matrah üzerinden; muvazzaf subay ve astsubay, sözleşmeli subay ve astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar için % 10 oranında, Genelkurmay Başkanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, kuvvet komutanlıkları, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı kadrolarında çalışan memur ve sözleşmeli personel için % 10 oranında, yedek subaylar için % 5 oranında yapılan kesintilerden,

b) Ordu Yardımlaşma Kurumunda veya bu Kurumun % 50 sermayesinden fazlasına sahip olduğu veya iştirak ettiği şirketlerde çalışanlardan daimi olarak Kurum üyesi olmayı kabul edenlerin sigorta primine esas aylık ücretlerinden % 10 oranında yapılan kesintilerden,

c) Kurum mevcutlarının işletilmesinden elde edilen gelirlerden,

d) Gerçek ve tüzel kişiler tarafından yapılan her türlü nakdi ve ayni menkul ve gayrimenkul bağışlarından,

e) (a) ve (b) bentlerinde sayılan daimi üyelere Konut Ön Biriktirim Fonundan yararlanmak isteyenler için (a) ve (b) bentlerinde belirtilen matrahlar üzerinden % 10 oranında yapılan ek kesintilerden,

oluşur. Askeri hâkim ve savcılar için yapılacak kesinti tutarı, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununa ekli (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinde belirlenen ek göstergeler esas alınmak suretiyle, buldukları rütbe, derece ve kademelere göre (a) bendinde belirtilen ödeme unsurları üzerinden hesaplanan miktara göre tespit olunur.”

MADDE 14 – 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4 – Üniversite hastanelerince (vakıf üniversiteleri hariç) ve Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarınınca; sağlık hizmeti verildiği dönemde herhangi bir nedenle ilgili mevzuatı kapsamında sosyal güvenlik sağlık yardımından yararlanamayan gerçek kişilere sunulan tedavi hizmeti karşılığı olarak 1/1/2009 tarihinden önce düzenlenmiş olan fatura bedellerinden, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilememiş alacak tutarlarının % 50'sinin altı ay içinde ilgililerce defaten veya taksitle ödenmesi halinde, geri kalan kısmı fer'ileriyle birlikte terkin edilir. Tahsil edilemeyen fatura bedeli 100 Türk Lirasından az ise doğrudan terkin edilir. Bu maddenin

uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı tarafından belirlenir.”

MADDE 15 – 16/8/1961 tarihli ve 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4 – Bu Kanun ile 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunundan doğan ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce takibe alınmış olan borcunu üç ay içerisinde Kuruma başvurarak ödeme taahhüdünde bulunanların, borcunun tamamını;

a) Başvuru süresi içinde defaten ödemesi durumunda bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar hesaplanan gecikme zammının yüzde yetmişbeşi,

b) Oniki ay içinde aylık eşit taksitler halinde ödemesi durumunda bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar hesaplanan gecikme zammının yüzde ellisi,

c) Yirmidört ay içinde aylık eşit taksitler halinde ödemesi durumunda bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar hesaplanan gecikme zammının yüzde yirmibeşi,

ç) Otuzaltı ay içinde aylık eşit taksitler halinde ödemesi durumunda bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar hesaplanan gecikme zammının yüzde onu,

terkin edilir.

Taksitli ödemeler başvuru tarihini takip eden aydan itibaren başlar. Aylık taksitlerin aksatılmadan ödenmesi halinde bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren gecikme zammı uygulanmaz. Aylık taksitlerin süresinde ödenmemesi halinde bu madde hükümleri uygulanmaz. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ödenen tutarlar red ve iade edilmez. Bu madde kapsamına giren alacaklara karşılık yapılmış hacizler ödemeler nispetinde kaldırılır. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Kurum tarafından belirlenir.”

MADDE 16 – 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ek geçici 13 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sanatçı, stajyer sanatçı, sanat uygulamacısı ve sahne uygulatıcılarının sözleşmeli personel olarak istihdamı için kullanılacak olan pozisyonların unvanı ve sayısı ile tip sözleşmeleri ve ücretleri için Maliye Bakanlığında vize alınması yönünde yılı bütçe kanunları dâhil ilgili mevzuatında düzenlenmiş olan hükümler, bu madde kapsamına girenler hakkında uygulanmaz.”

MADDE 17 – 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 16 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“XIII - Eğitim kampüsleri ve okul ile ailenin işbirliği:

MADDE 16 – Aynı alan içinde birden fazla örgün ve/veya yaygın eğitim kurumunun bir arada bulunması halinde eğitim kampüsü kurulabilir ve bunların ortak ihtiyaçlarını karşılamak üzere eğitim kampüsü yönetimi oluşturulabilir. Eğitim kampüsü bünyesindeki ortak açık alan, kantin, salon ve benzeri yerlerin işletilmesi veya işletilmesi kampüs yönetimince yerine getirilir. Bu şekilde elde edilen gelirler, kampüsün ortak giderlerinde kullanılır. Eğitim kampüslerinin kuruluşu, yönetiminin oluşumu, gelirlerinin harcanması ve denetlenmesi ile bu fıkra da belirtilen diğer hususlar Maliye Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığınca müştereken hazırlanan yönetmelikle düzenlenir.

Eğitim kurumlarının amaçlarının gerçekleştirilmesine katkıda bulunmak için okul ile aile arasında işbirliği sağlanır. Bu amaçla okullarda okul-aile birlikleri kurulur. Okul-aile birlikleri, okulların eğitim ve öğretim hizmetlerine etkinlik ve verimlilik kazandırmak, okulların ve maddi imkânlardan yoksun öğrencilerin zorunlu ihtiyaçlarını karşılamak üzere; aynî ve nakdî bağışları kabul edebilir, maddi katkı sağlamak amacıyla sosyal ve kültürel etkinlikler ve kampanyalar düzenleyebilir, okulların bünyesinde bulunan açık alan, kantin, salon ve benzeri yerleri işletirebilir veya işletebilirler. Öğrenci velileri hiçbir surette bağış yapmaya zorlanamaz. Okul-aile birliklerinin kuruluş ve işleyişi, birlik organlarının oluşturulması ve seçim şekilleri, sosyal ve kültürel etkinliklerden sağlanan maddi katkılar, bağışların kabulü, harcanması ve denetlenmesi ile açık alan, kantin, salon ve benzeri yerlerin işletilmesi veya işletilmesinden sağlanan gelirlerin dağıtım yerleri ve oranları, harcanması ve denetlenmesine dair usul ve esaslar, Maliye Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığınca müştereken hazırlanan yönetmelikle düzenlenir.

Milli Eğitim Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde, gerekli görülen hallerde il milli eğitim müdürlükleri; il sınırları içerisinde bulunan bir veya birden fazla eğitim kampüsü yönetiminin veya okul-aile birliğinin işletirebileceği veya işletebileceği yerlere ilişkin ihaleleri bunlar adına yapmaya yetkilidir.

Eğitim kampüsleri ve okul-aile birliklerinin gelirleri, genel bütçe gelirleri ile ilişkilendirilmeksizin eğitim kampüsü yönetimi ve okul-aile birliği adına bankalarda açılan özel hesaplarda tutulur.

Eğitim kampüsü yönetimleri ve okul-aile birlikleri, bu madde kapsamında yapacakları işlemler ve düzenlenen kâğıtlar yönünden damga vergisi ve harçlardan muaf; bunlara ve bunlar tarafından yapılan bağış ve yardımlar ise veraset ve intikal vergisinden müstesnadır.”

MADDE 18 – 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- 31/12/2009 tarihine kadar tahakkuk eden elektrik ve havagazı tüketim vergileri için; bu Kanunun 35 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “ilgili belediyeye” ibaresi “kurumlar vergisi yönünden bağlı buldukları vergi dairesine” şeklinde, 39 uncu maddesinde yer alan “belediyeye bir beyanname ile bildirmeye ve

vergiyi aynı sürede ödemeye mecburdurlar.” ibaresi “kurumlar vergisi yönünden bağlı buldukları vergi dairesine, Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslara göre bir beyannameyle bildirmeye ve vergiyi aynı sürede, genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydedilmek üzere ödemeye mecburdurlar; verginin tarh, tahakkuk ve tahsiline ilgili vergi daireleri yetkilidir.” şeklinde uygulanır.”

MADDE 19 – 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 10 uncu maddesinin son iki fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Söz konusu hizmet ve faaliyetlere ilişkin olarak Yükseköğretim Kurulunca uygun görülen tutarlar, ilgili yükseköğretim kurumlarına tahakkuk ettirilmek suretiyle ödenir. Yurt içi ve yurt dışında öğretim üyesi ve araştırmacı yetiştirilmesi amacıyla yükseköğretim kurumlarına ödenen tutarlar karşılığını bir yandan ilgili yükseköğretim kurumunun (B) işaretli cetveline öz gelir, diğer yandan (A) işaretli cetveline ödenek kaydetmeye ilgili yükseköğretim kurumu yetkilidir.

Bilimsel araştırma projeleri ile yurt içi ve yurt dışı öğretim elemanı ve öğrenci değişim programlarının desteklenmesi amacıyla yükseköğretim kurumuna aktarılan tutarlar, ilgili yükseköğretim kurumunun bütçesine gelir kaydedilmeksizin, açılacak özel hesaplarda izlenir.

Yurt içi ve yurt dışı öğretim elemanı ve öğrenci değişim programlarının desteklenmesi amacıyla program yürütücüsü yükseköğretim kurumunun özel hesaplarda izlediği tutarlardan, programlardan yararlanan öğrencilere burs verilebilir. Burs tutarı, 5102 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrencilerine Burs Kredi Verilmesine İlişkin Kanuna göre, lisans öğrenimi gören öğrencilere ödenmekte olan burs tutarının üç katını geçemez. Öğretim elemanlarına ise bu Kanun, 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu ve ilgili diğer mevzuatta yer alan kısıtlamalara bağlı olmaksızın 2914 sayılı Kanunun 11 inci maddesindeki unvanlar itibarıyla belirlenen ek ders ücretinin on katını geçmemek üzere ek ders ücreti ödenebilir. Ayrıca, program süresi ile sınırlı olmak kaydıyla program kapsamında yapılan her türlü harcamalar özel hesaptan karşılanır.

Bilimsel araştırma projelerinin desteklenmesi için özel hesaba aktarılan tutarların harcanması ve muhasebeleştirilmesi ile yurt içi ve yurt dışı öğretim elemanı ve öğrenci değişim programlarının desteklenmesi amacıyla özel hesaba aktarılan tutarların kullanımı, bu kapsamda yapılacak ödemeler ile diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulunca müştereken belirlenir. Bu kapsamda yapılan harcamalar 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa göre denetlenir.”

MADDE 20 – 2547 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu tarafından burs verilmekte olan veya burs alma şartlarını taşıyanlara öncelik verilmek suretiyle hizmetlerine ihtiyaç duyulan öğrenciler, öğrenim gördükleri yükseköğretim kurumlarında kısmi zamanlı olarak geçici işlerde çalıştırılabilir. Bu şekilde kısmi zamanlı olarak çalıştırılan öğrenciler, bu çalışmalarından dolayı işçi olarak kabul edilmez. Kısmi zamanlı olarak çalıştırılan öğrencilere bir saatlik çalışma karşılığı ödenecek ücret, 4857 sayılı İş Kanunu gereğince 16 yaşından büyük işçiler için belirlenmiş olan günlük brüt asgari ücretin dörtte birini geçmemek üzere, üniversite yönetim kurulu tarafından belirlenir. Kısmi zamanlı çalışma karşılığı ödenen ücret, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu tarafından verilmekte olan burs veya öğrenim kredisinin kesilmesini veya aynı Kuruma ait yurtlardan yararlanma hakkının kaldırılmasını gerektirmez. Kısmi zamanlı olarak öğrenci çalıştırılmasına ilişkin haftalık çalışma süreleri ile diğer usul ve esaslar Maliye Bakanlığının görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir.”

MADDE 21 – 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 28 – Yükseköğretim kurumları bütçelerinde bilimsel ve teknolojik araştırma hizmetleri için tefrik edilen bilimsel araştırma projelerine ilişkin ödenekler, proje özel hesaplarına aktarılmak suretiyle kullanılır. Bu ödenekleri, tahakkuka bağlamak suretiyle proje özel hesaplarına aktarmaya, Maliye Bakanlığınca belirlenen esaslar dâhilinde yükseköğretim kurumları yetkilidir. Proje özel hesaplarına aktarılan tutarların kullanımı, muhasebeleştirilmesi ve özel hesapların işleyişine ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ve Yükseköğretim Kurulu tarafından müştereken belirlenir. Bu kapsamda yapılan harcamalar 5018 sayılı Kanuna göre denetlenir.”

MADDE 22 – 6/1/1982 tarihli ve 2575 sayılı Danıştay Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 23 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on yıl süre ile Danıştay tetkik hâkimliğine yapılacak atamalarda, 11 inci maddenin birinci fıkrasındaki beş yıllık hizmet süresi aranmaz.”

MADDE 23 – 5/4/1983 tarihli ve 2813 sayılı Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna İlişkin Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10 – 27/1/2000 tarihli ve 4502 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 29/1/2000 tarihi ile 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihler arasında Kurum kadrolarında görev yapan Kurul Başkanı ve üyeleri ile Kurum personeli sosyal güvenlik yönünden 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanunun hükümlerine tabidir. 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarih ile 10/11/2008 tarihleri arasında Kurum kadrolarında görev yapan Kurul Başkanı ve üyeleri ile Kurum personelinin 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına girenler, söz konusu geçici 4 üncü madde hükümleri dikkate alınarak 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılır. 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarih ile 10/11/2008 tarihleri arasında Kurum

kadrolarında görev yapan Kurul Başkanı ve üyeleri ile Kurum personelinden 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamında bulunmayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılır.

Birinci fıkra kapsamına girenlerin belirtilen tarihler arasındaki sosyal güvenlik hak ve yükümlülükleri, Kurul Başkanı için bakanlık müsteşarı, Kurul üyeleri için müsteşar yardımcısı, Kurum başkan yardımcıları için bakanlık genel müdürü, müstakil daire başkanları ve bölge müdürleri için bakanlık genel müdür yardımcısı kadro unvanları, diğer personel için ise genel hükümler çerçevesinde belirlenir.”

MADDE 24 – 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“f) Sit alanı ilan edilen ve 1/1000 ölçekli onanlı koruma amaçlı imar planında kesin inşaat yasağı getirilen korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının bulunduğu parseller, aynı ada içerisindeki bütün parsel maliklerinin başvurusu ve karşılığında önerilen parsellerin tamamının kabulü koşuluyla, başka Hazine arsa veya arazileri ile müstakil veya hisseli olarak değiştirilebilir. Sit alanı ilan edildiği tapu kütüğüne şerh edilen taşınmazları, miras ve ölüme bağlı tasarruflar dışında, sonradan edinenlerin talepleri değerlendirilmez. Ancak, Bakanlık izniyle gerçekleştirilen kazıların yapıldığı alanlarda bulunan parsellerde, maliklerin başvurusu ve kabulüne ilişkin koşul parseli yönelik uygulanır ve 1/1000 ölçekli onanlı koruma amaçlı imar planı şartı aranmaz. Bu parsellerin üzerinde bina veya tesis varsa malikinin başvurusu üzerine rayiç bedeli, 2942 sayılı Kanunun 11 inci maddesi hükümlerine göre belirlenerek ödenir. Bu bentle ilgili usul ve esaslar Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 25 – 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

a) 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (m) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“m) Genel ekonomik politika ve stratejiler çerçevesinde kamu alımlarına ilişkin temel politikaları oluşturmak, bu konudaki kanun tasarılarının hazırlanmasında ilgili kurumlar arasında koordinasyonu sağlamak,”

b) 43 üncü maddesinin (a) fıkrasında yer alan “Bütçe ve Mali Kontrol,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 26 – 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8 – 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun geçici 12 nci maddesinin ikinci fıkrası gereğince ilgili kayıt ve işlemlerin Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından devralınacağı tarihe kadar; kamu idarelerinde 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı olarak istihdam edilenlerden (bunlardan aylıksız izinli olup, ilgili mevzuatı gereğince tedavi yardımı hakkı devam edenler dahil) sigorta primleri aynı Kanunun geçici 4 üncü maddesine göre ödenmekte olanlar ile bunların bakmakla yükümlü olduğu aile fertlerinin, 18/6/1992 tarihli ve 3816 sayılı Kanun kapsamındaki yeşil kart sahiplerinin ve ilgili mevzuatında 3816 sayılı Kanun hükümlerine göre tedavilerinin sağlanması hükme bağlanmış olanların; sağlık kurum ve kuruluşlarında yapılan tedavilerine (diş tedavileri dahil) ilişkin ücretlerle sağlık kurumlarınca verilen raporlar üzerine kullanılması gerekli görülen ortez, protez ve diğer iyileştirme araç bedellerinin kurumlarınca ödenecek kısmını ve bu konuya ilişkin usul ve esasları aşağıda belirtilen temel ilkeler çerçevesinde Sağlık Bakanlığının görüşünü almak suretiyle tespit etmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

a) 5510 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde belirtilen sağlık hizmetlerinin verilmesi nedeniyle oluşacak bedellerin, ilgililerin kurumlarınca ödenmesi esastır.

b) 5510 sayılı Kanunun 64 üncü maddesinde belirtilen sağlık hizmetlerinin bedeli ilgililerin kurumlarınca ödenmez.

c) Tıp eğitimi, hizmet basamağı, alt yapı ve kaynak kullanımı ile maliyet unsurları dikkate alınarak sağlık hizmeti sunan kurum ve kuruluşlar, verdikleri sağlık hizmetlerinin fiyatlandırılmasına esas olmak üzere sınıflandırılabilir ve bu sınıflandırmalar dikkate alınarak sağlık hizmetleri için farklı fiyat tespit edilebilir.

d) Sağlanacak sağlık hizmetleri nedeniyle oluşacak bedelin ilgililerin kurumlarınca ve kendileri tarafından karşılanacak kısmının belirlenmesinde sağlık hizmetinin niteliği itibarıyla hayati öneme sahip olup olmaması, kanıtı dayalı tıp uygulamaları, maliyet-etkililik ölçütleri ve Devletin mali kaynaklarının yeterliliği dikkate alınır.

e) İlgililer, sağlık hizmetlerini Maliye Bakanlığınca sözleşme yapılan sağlık kurum ve kuruluşlarından alırlar. Alınan bu hizmetlerin bedelleri Maliye Bakanlığı ile bu sağlık kurum ve kuruluşları arasında yapılan sözleşmeler çerçevesinde kurumlarınca ödenir. İlgililer almış oldukları sağlık hizmetleri karşılığında ilgili mevzuatında düzenlenen katılım payları hariç kurumlarına herhangi bir bedel veya ücret ödemezler. Ancak ortez, protez ve diğer iyileştirme araçlarının sağlık kurum ve kuruluşlarınca temin edilemediği hallerde, ilgililerce temin edilerek ödenen bedellerden Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen kısmı katılım payı kesintisi hariç kurumlarınca kendilerine ödenir.

GEÇİCİ MADDE 9 – Kamu idarelerinde 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı olarak istihdam edilenlerden (bunlardan aylıksız izinli olup, ilgili mevzuatı gereğince tedavi yardımı hakkı devam edenler dâhil) sigorta primleri aynı Kanunun geçici 4 üncü maddesine göre ödenmekte olanlar ile bunların bakmakla yükümlü olduğu aile fertlerinin, 18/6/1992 tarihli ve 3816 sayılı Kanun kapsamındaki yeşil kart sahiplerinin ve ilgili mevzuatında 3816 sayılı Kanun hükümlerine göre

tedavilerinin sağlanması hükme bağlanmış olanların ayakta tedavilerinde hekim ve diş hekimi muayenelerinden 2 Türk Lirası katılım payı alınır. Katılım payı tutarını birinci basamak sağlık kuruluşlarında yapılan muayenelerde almamaya ya da daha düşük tutarlarda belirlemeye veya tekrar aynı tutarlara getirmeye, ikinci ve üçüncü basamak sağlık kurumlarında yapılan muayenelerde ise müracaat edilen sağlık kurumunun yer aldığı basamak, sağlık kurumunun resmi ve özel sağlık kurumu niteliğinde olup olmaması, önceki basamaklardan sevki olarak başvurulup başvurulmadığı gibi hususları göz önünde bulundurarak on katına kadar artırmaya ve sağlık kurumları için farklı belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir. Bu fıkra da belirlenen katılım payının tutarı, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.

Birinci fıkra kapsamına girenlerin, tedavileri nedeniyle kullanmalarına gerek görülen vücut dışı protez ve ortez bedelleri üzerinden, sağlık hizmetlerinin niteliği açısından hayati önemi haiz olup olmaması, kişilerin gelir ve aylıklarının tutarı ve benzeri ölçütler dikkate alınarak % 10 ilâ % 20 arasında Maliye Bakanlığınca belirlenen oranlarda katılım payı alınır. Bu şekilde alınacak katılım payının tutarı, sağlık hizmetinin alındığı tarihteki asgari ücretin % 75'ini geçemez.

Birinci fıkra kapsamına girenlerden, Maliye Bakanlığınca belirlenen hastalık gruplarına göre yatarak tedavide sağlanan sağlık hizmetleri için hizmet bedelinin %1'ine kadar katılım payı alınabilir. Yatarak tedavide katılım payını almamaya, yarısına kadar indirmeye veya bir katına kadar artırmaya, gerektiğinde bu tutarları kanuni tutarlarına getirmeye veya indirmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir. Yatarak tedavide alınan katılım payının tutarı, bir takvim yılında asgari ücret tutarını geçmemek kaydıyla her bir yatarak tedavi için asgari ücretin dörtte birini geçemez.

3816 sayılı Kanun kapsamındaki yeşil kart sahiplerinin ve ilgili mevzuatında 3816 sayılı Kanun hükümlerine göre tedavilerinin sağlanması hükme bağlanmış olanların, ödemiş oldukları katılım payları, talepleri halinde 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanunu hükümlerine göre kendilerine geri ödenir.

Bir hastalığın tedavisinin başka tıbbi bir yöntemle tedavisinin mümkün olmaması nedeniyle yapılacak yardımcı üreme yöntemi tedavisi dışındaki, yardımcı üreme yöntemi tedavisinde, birinci fıkra kapsamına girenler için ilk denemede % 30, ikinci denemede % 25 oranında katılım payı alınır. Bu fıkra gereğince alınacak katılım payının hesabında, ikinci fıkra da belirtilen üst limit dikkate alınmaz.

Katılım payının gerektiğinde ilgililerin aylık ve ücretlerinden kesilmesine veya eczaneler ile diğer kurum ve kuruluşlar aracılığıyla tahsiline ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

5510 sayılı Kanunun 69 uncu maddesinde belirtilen sağlık hizmetleri ile aynı maddede sayılan kişilerden bu maddenin birinci fıkrası kapsamına girenlerden katılım payı ve ilaç katılım payı alınmaz. Bu şekilde katılım payı alınmayacak sağlık hizmetlerini tek tek veya gruplandırarak tespit etmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Birinci fıkra kapsamına girenlerden, görevleri gereği kurumları tarafından talep edilen sağlık kurulu raporları veya sağlık raporları için katılım payı alınmaz.

Sağlık kurum ve kuruluşları, kamu idarelerinde 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı olarak istihdam edilenlerden (bunlardan aylıksız izinli olup, ilgili mevzuatı gereğince tedavi yardımı hakkı devam edenler dahil) sigorta primleri aynı Kanunun geçici 4 üncü maddesine göre ödenmekte olanlar ile bunların bakmakla yükümlü olduğu aile fertlerinden, vermiş oldukları sağlık hizmetleri için anılan Kanunun 73 üncü maddesi gereğince genel sağlık sigortalısı hak sahiplerinden alabilecekleri ilave ücretlerin dışında ilave ücret talep edemez. Maliye Bakanlığı ilave ücret alınamayacak sağlık hizmetlerini yeniden tespit etmeye yetkilidir.

5510 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesinin dokuzuncu fıkrası kapsamına girenlerden, aynı fıkra da hükme bağlanan iki yıllık geçiş dönemi süresince; bu madde ve 27/12/2008 tarihli ve 5828 sayılı 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 28 inci maddesi hükümlerine göre herhangi bir katılım payı alınmaz.

5510 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesinin ikinci fıkrası gereğince ilgili kayıt ve işlemlerin Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından devralınması halinde devir tarihinden sonra anılan Kanunun ilgili hükümleri uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 10 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte; Bütçe Başkontrolörü kadrosunda bulunanlar halen buldukları kadro dereceleriyle Muhasebat Başkontrolörü kadrolarına, Bütçe Kontrolörü kadrosunda bulunanlar halen buldukları kadro dereceleriyle Muhasebat Kontrolörü kadrolarına başka bir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılırlar. 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığınca ait bölümünde yer alan Bütçe Başkontrolörü ve Bütçe Kontrolörü kadrolarından bu madde çerçevesinde yapılan atama nedeniyle boşalacak olanlar, sırasıyla Muhasebat Başkontrolörü ve Muhasebat Kontrolörü kadrolarıyla değiştirilmiş ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte boş bulunan Bütçe Başkontrolörü ile Bütçe Kontrolörü ve Stajyer Bütçe Kontrolörü kadroları herhangi bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Bütçe Kontrolörü unvanını kazanmış olup, kamu kurum ve kuruluşlarında başka görevlerde bulunanlar, daha sonra talep etmeleri halinde durumlarına göre Muhasebat Başkontrolörü veya Muhasebat Kontrolörü kadrolarına atanabilirler.”

MADDE 27 –16/5/1984 tarihli ve 3007 sayılı Gümrük Mevzuatına Göre Tasfiye Edilecek Eşya Hakkında Döner Sermaye Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1 – Bu Kanunun 1 inci maddesiyle tahsis edilen ve 6 ncı maddesine istinaden Bakanlar Kurulu

kararları ile artırılmış olan sermayeye 6 milyon Türk Lirası eklenmiştir. Eklenen bu tutar 2009 yılı Merkezi Yönetim Bütçesi ödenekleri ile karşılanır.”

MADDE 28 – 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 7 – 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinde belirtilen kamu idare, kurum ve kuruluşlarında ilgili mevzuatı uyarınca kadro karşılıksız, 657 sayılı Kanunun ek geçici 16 ncı maddesi ile yükseköğretim mevzuatı uyarınca sözleşme ile çalıştırılacak personelin belirlenmesine ilişkin herhangi bir işlem yapılmadan önce Maliye Bakanlığında izin alınması şarttır. Bu idare, kurum ve kuruluşlarda mali yılla sınırlı olmak üzere sözleşmeyle çalıştırılacak personel pozisyonlarına ilişkin birim, unvan, nitelik, sayı ve/veya isim, ücret ile sözleşme örneği; kadro karşılığı çalıştırılan sözleşmeli personel için sadece sözleşme örneği Maliye Bakanlığının vizesine tabidir. Söz konusu vize işlemlerine ilişkin iptal ve değişiklikler de aynı usule tabidir.

Özel kanunlarındaki hükümler saklı kalmak kaydıyla birinci fıkrada kapsamında sözleşmeyle çalıştırılan personel hakkında 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uygulanır.”

MADDE 29 – 30/4/1992 tarihli ve 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8 – Bakanlığa bağlı her derece ve türdeki örgün ve yaygın eğitim kurumlarında görev yapan yönetici ve öğretmenlerden Bakanlık merkez ve taşra teşkilatı ile Bakanlığa verilmiş bir görevi yürütmek üzere diğer kurumlarda ilgili mevzuatına göre geçici olarak görevlendirilenlere, 1/7/2006 ile 23/1/2009 tarihleri arasında 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesi kapsamında yapılmış olan ek ödemeler nedeniyle borç çıkarılmaz, çıkarılmış olan borç tutarlarının tahsilinden vazgeçilerek borç takibi işlemine son verilir.”

MADDE 30 – 25/4/2001 tarihli ve 4652 sayılı Polis Yüksek Öğretim Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve geçici 4 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

“c) Başkan, başkan yardımcıları, dekan yardımcısı, enstitü sekreteri, bölüm başkanları, şube müdürleri, polis meslek yüksek okulu müdürleri, müdür yardımcıları ve şube müdürleri ile emniyet hizmetleri sınıfından olup polis yüksek öğretim kurumlarında görevlendirilen öğretim elemanlarına, almakta oldukları emniyet hizmetleri tazminatının, kadrolu öğretim elemanlarına da almakta oldukları üniversite ödeneğinin % 30’u oranında ayrıca ödeme yapılır. Bu ödeme damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz.”

MADDE 31 – 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (n) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“o) Elektrik üretimi, iletimi, ticareti ve dağıtımı alanında faaliyet gösteren kamu iktisadi teşebbüslerinin, bu faaliyetlerinin yürütülmesine yönelik olarak diğer kamu kurum ve kuruluşlarından yapacakları enerji ve yakıt alımları,”

MADDE 32 – 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 22 – 5 inci maddede düzenlenen net borç kullanım tutarı 2009 yılı için, 1/1/2009 tarihinden geçerli olmak üzere Bakan ve Bakanlar Kurulu tarafından artırılan net borç kullanım tutarının beş katı olarak uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 23 – Devlet Yatırım Bankası (21/8/1987 tarihinden itibaren Türkiye İhracat Kredi Bankası A.Ş.) tarafından bütçe dışı avans ve kredi olarak Hazine Müsteşarlığından alınıp Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) Genel Müdürlüğüne kredi olarak kullanılan ve TKİ tarafından 1977-1996 döneminde Devlet Yatırım Bankasına ödenmek suretiyle kapatılan; ancak Devlet Yatırım Bankası ya da Türkiye İhracat Kredi Bankası A.Ş. tarafından Hazineye aktarılmayan ve halihazırda Diğer Hazine Alacağı olarak 140-Kişilerden Alacaklar hesabında takip edilen 755,50 TL (1977 yılındaki anapara tutarı) miktarındaki borç, 1977 yılındaki tutar üzerinden ödenmek suretiyle kapatılır.”

MADDE 33 – 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 26 ncı maddesinin (a), (e) ve (g) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) 5 inci maddesine göre yetki belgesi almadan taşıma işinde faaliyette bulunanlara ikibin Türk Lirası, 5 inci maddesinin beşinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara beşyüz Türk Lirası, 5 inci maddesinin altıncı fıkrasına göre taşıma hizmetini yapmaktan kaçınan taşımacılara dörtyüz Türk Lirası, 5 inci maddesinin yedinci fıkrasına aykırı davranan bir taşımacının diğer bir taşımacının taşıma faaliyetini engellemesi halinde ikibin Türk Lirası,”

“e) 10 uncu maddesine aykırı davranan acente ve taşıma işleri komisyoncularına ikibin Türk Lirası,”

“g) 13 üncü maddesine aykırı olarak yabancı plâkalı taşıtların Türkiye sınırları dâhilindeki iki nokta arasında taşıma yapması halinde, taşıt sahibine veya şoförüne ikibin Türk Lirası,”

MADDE 34 – 4925 sayılı Kanunun 27 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 27 – Bu Kanunda yazılı idari para cezalarını uygulamaya Ulaştırma Bakanının yetkilendirdiği Bakanlık personeli, trafik polisi ve zabıtası, trafik polisinin görev alanı dışında kalan yerlerde rütbeli jandarma personeli, sınır kapılarında görev yapan gümrük muhafaza ve gümrük muayene memurları ile bunların amirleri, terminalerde görevli belediye zabıtası yetkilidir.

Bu Kanun kapsamında faaliyet gösterenlere hangi hallerde uyarma, geçici durdurma ve iptal şeklinde idari

müeyyideler uygulanacağına ilişkin hususlar yönetmelikle düzenlenir.

Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları, yönetmelikte düzenlenen uyarma, geçici durdurma ve iptal şeklindeki idari müeyyidelerin uygulanmasına engel teşkil etmez.”

MADDE 35 – 22/1/2004 tarihli ve 5072 sayılı Dernek ve Vakıfların Kamu Kurum ve Kuruluşları ile İlişkilerine Dair Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1 – Türkiye Cumhuriyeti ile Uluslararası İmar ve Kalkınma Bankası arasında 5/4/1991 tarihinde imzalanan ve Bakanlar Kurulunun 14/6/1991 tarihli ve 91/1939 sayılı Kararı ile onaylanan milletlerarası andlaşma uyarınca kurulmuş olan Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı, kurulduğu tarih itibarıyla kanunla kurulmuş vakıf niteliğini haizdir.”

MADDE 36 – 22/2/2005 tarihli ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE – 4 Bu Kanunun 28 inci ve 63 üncü maddeleri gereğince, 4/3/2005 tarihinden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar ilgililere yapılan ödemeler hakkında borç çıkarılmaz, çıkarılmış olan borç tutarlarının tahsilinden vazgeçilerek borç takibi işlemine son verilir.”

MADDE 37 – 25/1/2006 tarihli ve 5449 sayılı Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Kanunun Anayasa Mahkemesince iptal edilen 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“MADDE 26 – Ajans; alacaklarının tahsili, taşınır ve taşınmaz mallarının alım, satım, kiralama ve devri, mal ve hizmet alımları, proje ve faaliyet desteği kapsamında yapılacak işlemler ve düzenlenecek kâğıtlar ile ilgili olarak damga vergisi, harç ve fondan; yapılacak bağış ve yardımlar nedeniyle veraset ve intikal vergisinden muafır.”

MADDE 38 – 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 41 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(8) Nüfus cüzdanının yerini alacak Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartının pilot ve genel uygulamasında kişilerin parmak biyometri verisi yer alır. Parmak biyometri verisi kartta yer alan yonga ve yongaya nakledilmek üzere geçici belleğe kaydı dışında hiçbir yerde kaydedilemez, bulundurulamaz ve saklanamaz. Parmak izi biyometri verisinin türü ve alınma yaşı yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 39 – 5490 sayılı Kanunun 65 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Katılma payı

MADDE 65 – (1) Kimlik Paylaşımı Sisteminde ve Adres Paylaşımı Sisteminde yer alan bilgilerin genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri dışındaki kamu kurum ve kuruluşları ve diğer kişilerle paylaşılması karşılığında katılma payı alınır. Katılma payı, Kimlik ve Adres Paylaşımı Sisteminden yapılan her bir sorgu için 2 kuruş olarak ve Bakanlık kayıtları esas alınmak suretiyle hesaplanır. Bakanlar Kurulu bu tutarı elli katına kadar artırmaya, yarısına kadar indirmeye ve yeniden kanuni tutarına getirmeye yetkilidir.

(2) Katılma payları, takvim yılının üçer aylık dönemleri itibarıyla her bir dönemde yapılan sorgulamalar üzerinden hesaplanır. Hesaplanan katılma payları, dönemi takip eden ayın 15 inci günü akşamına kadar sorgulama yapan kurumlara bildirilir ve bildirim yapıldığı ayın sonuna kadar Bakanlık merkez muhasebe birimine ödenir.

(3) Süresinde ödeme yapmayanların sistemle bağlantısı kesilir. Süresinde ödenmeyen katılma payları 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre vergi dairelerince takip ve tahsil edilir. Katılma payları genel bütçeye gelir kaydedilir.

(4) Köy ve mahalle muhtarlıkları katılma payından muafır.

(5) Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık ile Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenir.”

MADDE 40 – 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 68 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi “Vücut dışı protez ve ortezler” şeklinde değiştirilmiş, fıkraya (d) bendi olarak “d) Kurumca belirlenecek hastalık gruplarına göre yatarak tedavide finansmanı sağlanan sağlık hizmetleri.” ibaresi eklenmiş, ikinci, dördüncü ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Katılım payı, birinci fıkranın (a) bendindeki sağlık hizmetleri için 2 Türk Lirası olarak uygulanır. Katılım payı, (b) ve (c) bentlerindeki sağlık hizmetleri için gereksiz kullanımı azaltma, sağlık hizmetlerinin niteliği itibarıyla hayati öneme sahip olup olmaması, kişilerin prime esas kazançlarının, gelir ve aylıklarının tutarı ve benzeri ölçütler dikkate alınarak % 10 ilâ % 20 oranları arasında olmak üzere Kurumca belirlenir. Kurum, birinci fıkranın (a) bendi gereği belirlediği katılım payını; birinci basamak sağlık hizmeti sunucularında yapılan muayenelerde almamaya ya da daha düşük tutarlarda belirlemeye veya tekrar birinci fıkranın (a) bendi için belirlenen tutara getirmeye, ikinci ve üçüncü basamak sağlık hizmet sunucularında yapılan muayenelerde ise müracaat edilen sağlık hizmeti sunucusunun yer aldığı basamak, sağlık hizmeti sunucusunun resmi ve özel sağlık hizmeti sunucusu niteliğinde olup olmaması, önceki basamaklardan sevkli olarak başvurulup başvurulmadığı gibi hususları göz önünde bulundurarak on katına kadar artırmaya ve sağlık hizmeti sunucuları için farklı belirlemeye yetkilidir. Birinci fıkranın (a) bendindeki sağlık hizmetleri için belirlenen katılım payı tutarı, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranı kadar her yıl artırılır. Birinci fıkranın (d) bendinde belirtilen sağlık hizmetleri bedelinin yüzde birine kadar katılım payı alınabilir. Yüzde birine kadar tespit edilen katılım payını almamaya, yarısına kadar indirmeye veya bir katına kadar artırmaya, gerektiğinde bu tutarları kanuni tutarlarına getirmeye veya indirmeye Kurum yetkilidir.”

“Genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerin birinci fıkranın (b) bendi gereği ödeyecekleri katılım payının tutarı, sağlık hizmetinin alındığı tarihteki asgari ücretin % 75’ini, (d) bendi gereği ödeyecekleri katılım payının tutarı ise bir takvim yılında asgari ücret tutarını geçmemek kaydıyla her bir yatarak tedavi için asgari ücretin dörtte birini geçemez.”

“Katılım paylarını, gelir veya aylık alan kişilerin gelir veya aylıklarından, çalışanların ücret veya maaşlarından mahsup edilmek suretiyle veya eczaneler ile diğer kurum ve kuruluşlar aracılığı ile tahsile ve katılım paylarının ödenme usulünü belirlemeye Kurum yetkilidir. Sözleşmeli sağlık hizmeti sunucularına, tahsil ettikleri katılım payı düşüldükten sonra kalan tutar ödenir.”

MADDE 41 – 5510 sayılı Kanununun 100 üncü maddesine son fıkradan önce gelmek üzere aşağıdaki fıkraya eklenmiştir.

“Kurum, genel sağlık sigortalılarının bakmakla yükümlü oldukları kişilerin genel sağlık sigortasından yararlanmalarına esas bilgilerinin, sağlayacağı elektronik alt yapı üzerinden girilmesini kamu idarelerinden, işverenlerden ve bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine tabi sigortalılardan isteme yetkisine sahiptir. Bu Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (10) numaralı bendinde belirtilen şartlara uygun olarak veya Kurumca belirlenecek sürede bilgi girişlerini yapmayanlar hakkında bu Kanunun 102 nci maddesine göre idari para cezası uygulanır.”

MADDE 42 – 5510 sayılı Kanununun 102 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki (k) bendi eklenmiştir.

“k) 100 üncü maddesinin altıncı fıkrasına göre genel sağlık sigortalılarının bakmakla yükümlü oldukları kişilere ait bilgi girişlerini süresinde yapmayanlar ile bakmakla yükümlü olunan kişi olmayanlara ait bilgi girişi yapanlara asgari ücretin yarısı tutarında idari para cezası uygulanır.”

MADDE 43 – 24/5/2007 tarihli ve 5668 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Besleme Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1 – (1) 8 inci madde gereğince terörle yaygın ve yoğun bir şekilde mücadeleyle yönelik iç güvenlik harekatı ile görevli birliğin kazandan beslenen birlik olmaması halinde, bu birliklerde görevli olan subay, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlara, birlikle beraber bulunmak zorunda oldukları günler için güçlendirilmiş yemek bedelinin tutarı ay sonunda ödenir.”

MADDE 44 – 13/11/2008 tarihli ve 5811 sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanununun 3 üncü maddesinin;

a) Birinci, ikinci ve yedinci fıkralarında yer alan “1/10/2008” tarihleri “1/6/2009”; birinci ve ikinci fıkralarında yer alan “bu Kanunun yayımlandığı ayı izleyen üçüncü ayın sonuna kadar” ibaresi “30/9/2009 tarihine kadar” şeklinde,

b) Beşinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “bu Kanun kapsamında beyan edilen tutarlar mahsup edilerek tarhiyat yapılır.” ibaresi, “bu Kanun kapsamında beyan edilen tutarlar, bu tutarlara ilişkin tarh edilen verginin vadesinde ödenmesi koşuluyla mahsup edilerek tarhiyat yapılır. İndirimi reddedilen katma değer vergisine ilişkin mahsup edilecek matrah tutarı, indirimi reddedilen vergiye esas teşkil eden bedeldir. şu kadar ki, indirimi reddedilen vergiye ilişkin bedelin tespit edilememesi halinde mahsup edilecek matrah tutarı, %18 KDV oranı dikkate alınarak hesaplanır.” şeklinde, değiştirilmiştir.

MADDE 45 – 5811 sayılı Kanununun 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkraya (1) numaralı fıkraya eklenmiş ve mevcut (1) numaralı fıkraya (2) numaralı fıkraya eklenmiştir.

“(1) Kanununun 3 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında belirtilen bildirim ve beyan sürelerini, izleyen üçüncü ayın sonuna kadar uzatmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 46 – 5811 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3 – (1) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların 1/5/2009 ile 31/12/2009 tarihleri arasında;

a) Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlara ilişkin iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları,

b) Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları,

c) Yurt dışında bulunan işyeri ve daimi temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları,

28/2/2010 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmesi kaydıyla gelir veya kurumlar vergisinden müstesnadır.

(2) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların, kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumların 1/11/2009 ile 31/12/2009 tarihleri arasında tasfiyesinden doğan kazançları, 31/12/2009 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

GEÇİCİ MADDE 4 – (1) Bu Kanunda yapılan değişiklik ve süre uzatımı sonucu beyanda bulunanlardan 19/6/2009 tarihinden önce haklarında vergi incelemelerine başlanmış olanlar, bu incelemelerle ilgili olarak Kanununun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrası hükümlerinden yararlanamazlar.

(2) Kanununun 3 üncü maddesinde yapılan değişikliklerden önce bu Kanun hükümlerine göre yapılan bildirim ve beyanlar ile tarhiyat ve mahsuba ilişkin olarak, Kanunun değişiklik yapılmadan önceki hükümleri uygulanır. Ancak, 22/11/2008 tarihi ile 2/3/2009 tarihleri arasında yapılan bildirim veya beyanlar nedeniyle tahakkuk eden ve süresinde

çıkarılmıştır.

(12) 18/2/1998 tarihli ve 4341 sayılı Muhtaç Erbaş ve Er Ailelerinin Ücretsiz Tedavisi Hakkında Kanununun 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Devlet ve üniversite” ibaresi “birinci basamak resmi sağlık kuruluşları ile Devlet ve üniversite” şeklinde değiştirilmiştir.

(13) 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanununun geçici 2 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

(14) 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanunu'nun 33 üncü maddesinin beşinci fıkrasının (2) numaralı bendine “otobüs” ibaresinden sonra gelmek üzere “minibüs, kamyonet, traktör,” ibaresi ve “sahiplerine” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve karayolu yatırım projelerine,” ibaresi eklenmiş ve 30 uncu ve 31 inci maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

(15) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun;

a) Eki (II) sayılı Cetvelin “B-Özel Bütçeli Diğer İdareler” bölümüne “2)Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu” sırasından sonra gelmek üzere aşağıdaki ibareler eklenmiş ve sıra numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir.

“3) Atatürk Araştırma Merkezi

4) Atatürk Kültür Merkezi

5) Türk Dil Kurumu

6) Türk Tarih Kurumu”

b) Eki (III) sayılı Cetvelde yer alan “Telekomünikasyon Kurumu” ibaresi “Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu”, “Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu” ibaresi “Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu” olarak değiştirilmiştir.

c) 6 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanuna ekli (I) sayılı cetvelde yer alan kamu idarelerinin muhasebe hizmetlerini yürüten muhasebe birimlerince gerçekleştirilen tahsilât ve ödeme işlemleri, güvenli elektronik imza kullanılarak veya Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasınca belirlenecek güvenlik kriterlerine uygun olarak elektronik ortamda verilecek talimatlar çerçevesinde bu Banka aracılığıyla gerçekleştirilebilir. Genel yönetim kapsamındaki diğer kamu idarelerini uygulama kapsamına almaya ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine Müsteşarlığı ve Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının görüşünü almak suretiyle Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

(16) 28/3/2007 tarihli ve 5615 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanununun 22 nci maddesinde yer alan “10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 23 üncü maddesinin (b) bendi gereğince” ibaresi “2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanununun 2 nci maddesinin üçüncü fıkrası gereğince” şeklinde değiştirilmiştir.

(17) 22/5/2007 tarihli ve 5664 sayılı Konut Edindirme Yardımı Hak Sahiplerine Ödeme Yapılmasına Dair Kanununun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “2 aylık süre” ibaresi “8 aylık süre” olarak değiştirilmiştir.

(18) 20/2/2008 tarihli ve 5737 sayılı Vakıflar Kanununa ekli Vakıflar Genel Müdürlüğü Sözleşmeli Personeline İlişkin Aylık Ücret Sınırlarını (BRÜT TL) gösteren (III) sayılı cetvel, ekli (III) sayılı listedeki gibi değiştirilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 10 yıl süreyle Başbakanlık merkez teşkilatı tarafından ithal edilen motorlu taşıtlar, 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 167 nci maddesi kapsamında gümrük vergisinden muaf ve müstesnadır.

GEÇİCİ MADDE 2 – Türkiye Elektrik Dağıtım Anonim Şirketinin ve Türkiye Elektrik Dağıtım Anonim Şirketinin hissedarı olduğu elektrik dağıtım şirketlerinin 31/5/2009 tarihi itibarıyla tarımsal sulamada kullanılan elektrik tüketiminden kaynaklanan her türlü alacaklarının ve fer’ilerinin yargıya intikal edip etmediğine ve daha önce herhangi bir ödeme planına bağlanıp bağlanmadığına bakılmaksızın sulhen tahsili hususunda Türkiye Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi Yönetim Kurulu yetkilidir. Bu yetki çerçevesinde bir defaya mahsus olmak üzere ilgililerin iş bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki ay içinde müracaat etmeleri halinde karşılıklı olarak sulh sözleşmesi imzalanır.

Sulh sözleşmesine konu alacaklara ilişkin tutar; tahakkuk tarihindeki anaparaya, sulh sözleşmesi için müracaat edilen tarihe kadar ilgili dönemde Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasınca bankaların üç aya kadar vadeli mevduata uyguladıkları faiz oranları esas alınarak hesaplanan aylık endeks katsayısı uygulanmak suretiyle hesaplanır. Sulh sözleşmesine konu alacaklar, Türkiye Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi Yönetim Kurulunca belirlenecek vadelere göre yılda en az iki taksit ve en geç üç yılda tamamlanacak şekilde taksitlendirilebilir. Bu şekilde yapılacak taksitlendirmelerde, sulh sözleşmesine konu tutar, 12 aylık taksitlerde 1.08, 24 aylık taksitlerde 1.18, 36 aylık taksitlerde 1.26 ile çarpılır ve taksit sayısına bölünmek suretiyle taksit tutarları belirlenir. Bu kapsamdaki alacakların icra takibine ve/veya davaya konu edilmesi durumunda icra takip masrafları, mahkeme masrafları ve avukatlık ücreti toplamları peşin tahsil edilir ve alacağın tahsili için açılmış icra takipleri ve davalar Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ve İcra İflas Kanunu hükümlerine göre sulh sözleşmesi dâhilinde sonlandırılır. Bu işlemler için ödenecek harç ve benzeri yükümlülükler borçlulara aittir. Bu maddenin birinci ve ikinci fıkralarına ilişkin yapılacak işlemlere dair usul ve esaslar, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından belirlenir.

Tarımsal sulama amacıyla kamu kurum ve kuruluşlarınca tesis edilen cazibeli sulama tesislerinden yararlanan gerçek ve tüzel kişilerden, kullanılan suyun kullanıcıya ulaştırılması hizmeti karşılığı olarak, Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek miktarlarda hizmet bedeli alınır. Bu bedeller, tahsil edildiği ayı izleyen ayın sonuna kadar genel ve özel bütçeli idarelerde genel bütçeye, diğer idarelerde ise ilgili idare bütçesine gelir kaydedilir. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığı ile Tarım ve Köyişleri Bakanlığı görüşleri alınarak Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

MADDE 48 – Bu Kanunun;

- a) 9 uncu maddesi 1/1/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
- b) 13 üncü maddesi 1/10/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
- c) 47 nci maddesinin dokuzuncu fıkrasının (a) bendi 21/11/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
- ç) 4 üncü ve 5 inci maddeleri yayımını izleyen ayın onbeşinde,
- d) 26 ncı maddesiyle 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen geçici 8 inci maddesi 3/4/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
- e) 20 nci maddesi 1/9/2009 tarihinde,
- f) 19 uncu, 21 inci, 28 inci, 30 uncu, 43 üncü maddeleri ile 47 nci maddesinin sekizinci ve onuncu fıkraları ve aynı maddenin beşinci fıkrasının (a) bendi, dokuzuncu fıkrasının (b) bendi ile onbeşinci fıkrasının (a) bendi 1/1/2010 tarihinde,
- g) 47 nci maddesinin onsekizinci fıkrası 1/7/2009 tarihinde,
- ğ) 47 nci maddesinin ikinci fıkrasıyla 2/1/1961 tarihli ve 195 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yapılan değişiklik 1/1/2011 tarihinde,
- h) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

MADDE 49 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

9/7/2009

(I) SAYILI LİSTE

KURUMU : EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	KADRO DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
EMH	Emniyet Müdürü (UKK Üyesi)	1	10	-	10
EMH	Emniyet Müdürü (Pilot)	1	20	-	20
EMH	Emniyet Müdürü (Pilot)	2	10	-	10
EMH	Emniyet Amiri (Pilot)	2	5	-	5
EMH	Emniyet Amiri (Pilot)	3	5	-	5
EMH	Başkomiser (Pilot)	2	2	-	2
EMH	Başkomiser (Pilot)	3	2	-	2
EMH	Komiser (Pilot)	4	2	-	2
EMH	Komiser (Pilot)	5	2	-	2
EMH	Komiser Yardımcısı (Pilot)	5	1	-	1
EMH	Komiser Yardımcısı (Pilot)	6	1	-	1
			60	-	60

KURUMU : EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	KADRO DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
--------	--------	-------------------	---------------------------	---------------------------	--------

EMH	Emniyet Müdürü(Havacılık Müdürü)	1	7	-	7
EMH	Emniyet Müdürü (Pilot)	1	8	-	8
EMH	Emniyet Amiri (Pilot)	2	6	-	6
EMH	Emniyet Amiri (Pilot)	2	3	-	3
EMH	Emniyet Amiri (Pilot)	3	2	-	2
EMH	Başkomiser (Pilot)	2	2	-	2
EMH	Başkomiser (Pilot)	3	2	-	2
EMH	Komiser (Pilot)	4	2	-	2
EMH	Komiser (Pilot)	5	1	-	1
EMH	Komiser Yardımcısı (Pilot)	5	1	-	1
EMH	Komiser Yardımcısı (Pilot)	6	1	-	1
			35	-	35

(II) SAYILI LİSTE

KURUMU : EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İPTALİ UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	KADRO DERECESESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
TH	Pilot	1	15	-	15
YH	Teknisyen Yardımcısı	13	10	-	10
			25	-	25

KURUMU : EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : TAŞRA

İPTALİ UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	KADRO DERECESESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	15	-	15
GİH	Bilgisayar İşletmeni	5	15	-	15
GİH	Memur	6	5	-	5
GİH	Memur	8	20	-	20
GİH	Memur	9	15	-	15
			70	-	70

(III) SAYILI LİSTE

(III) SAYILI CETVEL

VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
SÖZLEŞMELİ PERSONELİNE İLİŞKİN AYLIK ÜCRET SINIRLARI
(BRÜT TL)

GÖREV UNVANI	Taban Ücreti	Tavan Ücreti
Genel Müdür	1230,00	2142,00
Vakıflar Meclisi Üyesi, Genel Müdür Yrd., İ.Hukuk Müşaviri,	1155,00	2049,00

Rehberlik ve Teftiş Başkanı		
Başmüfettiş, Daire Başkanı, Hukuk Müşaviri, Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri, Bölge Müdürü	822,00	1989,00
Müdür, Şube Müdürü	660,00	1718,00
Müfettiş, Vakıf Uzmanı		
Kadro Derecesi 1	1128,00	1718,00
Kadro Derecesi 2	1122,00	1684,00
Kadro Derecesi 3	1085,00	1647,00
Kadro Derecesi 4	1047,00	1609,00
Kadro Derecesi 5	1016,00	1579,00
Kadro Derecesi 6	984,00	1548,00
Kadro Derecesi 7 ve Diğerleri	959,00	1498,00
Avukat, Mimar, Mühendis, Şehir Plancısı, Kurum Tabibi (Daire Tabibi), Müze Araştırmacısı		
Kadro Derecesi 1	1122,00	1684,00
Kadro Derecesi 2	1085,00	1647,00
Kadro Derecesi 3	1047,00	1609,00
Kadro Derecesi 4	1016,00	1579,00
Kadro Derecesi 5	984,00	1548,00
Kadro Derecesi 6 ve Diğerleri	959,00	1498,00